

Mál nr. 171/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fasteignatrygging.

Umfang tjóns.

Gögn.

1. Málskot móttengið 7. júní 2024, ásamt öllum fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 9. september 2024, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M með tölvupósti dags. 15. september 2024, ásamt fylgiskjölum.
4. Viðbótarathugasemdir V með tölvupósti dags. 23. september 2024.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að vatnstjón varð á fasteign í eigu M hinn 1. mars 2024. Um er að ræða fasteign í Fjarðabyggð og tilkynnti M um tjónið til V með tjónstilkynningu hinn 5. mars 2024. V samþykkti bótaskyldu úr fasteignatryggingu M og hinn 20. mars 2024 lá fyrir mat frá skoðunarmanni V um fjárhæð tjónsins og voru greiddar bætur til M í samræmi við þá matsgerð, eða 856.864 kr. Þegar leið á viðgerð tjónsins af hálfu M hafði M samband við V og lýsti því að bætur dygðu ekki til viðgerða á tjóninu og gaf V M tækifæri til að senda gögn vegna þessa. M sendi í kjölfar viðgerða á tjóninu kröfu til V um greiðslu 1.733.019 kr. vegna umframkostnaðar miðað við mat skoðunarmanns V á tjóni M.

M telur að tjón sé vanbætt að því er varðar þann 1.733.019 kr. kostnað sem hann hefur gert grein fyrir við V. M rekur í málskoti þau samskipti sem áttu sér stað við V bæði um hvað ætti að vera inni í mati á tjóninu, þ.e. að fleiri þættir en tekið var tillit til í mati skoðunarmanns ætti að vera það t.d. mismunandi mat á bekkjarplötu og eldhússkáp. Einnig hafi verið mismunandi hvaða fjárhæðir ætti að leggja til grundvallar varðandi viðgerðarkostnað, sérstaklega er tiltekið af hálfu M að ekki hafi verið tekið tillit til ferðakostnaðar vegna fjarlægða frá tjónsstað vegna kaupa á aðföngum sem og ferðir þeirra sem framkvæmdu viðgerðina. M gerir einnig athugasemd við að V hafi ekki skilað kostnaðaráætlun eða mati á tjóninu fyrr en 26 dögum eftir tjónsdag eða þremur vikum eftir að skoðunarmaður var sendur á tjónsstað. Einnig bendir M á að V hafi óskað eftir reikningum fyrir raunverulegum kostnaði umfram tjónamat svo hægt væri að greiða mismun, ef einhver væri.

V viðurkennir að greiða eigi bætur í samræmi við gr. 7.3 í vátryggingarskilmálum og vísar til tjónamats upp á kr. 856.864 því til stuðnings og að félagið hafi greitt bætur sem því nemur vegna tjóns M. V hafnaði því í kjölfarið að greiða frekari bætur til M áður en málskot var sent til nefndarinnar og helstu sjónarmið V í afstöðubréfi til nefndarinnar benda til þess að V telur M ekki hafa sinnt tjónstakmörkunarskyldu sinni með þeirri kröfu sem sett hefur verið fram. Einnig bendir V á að sá skoðunarmaður sem hafi skoðað tjón M og lagt mat á kostnað við að gera við það sé búsettur á Austurlandi og viti hvernig málum sé háttað varðandi iðnaðarmenn og efniskaup á Austurlandi og gert hafi verið ráð fyrir því í tjónamati. Einnig vísar V til þess að ekki sé skylt að greiða fyrir akstur verktaka eða flutning efniskostnaðar úr fasteignatryggingu en venja hafi skapast um að greiða slíkan kostnað „innan eðlilegra marka“ en annars geri einingaverð tjónamats ráð fyrir kostnaði við aðfangaöflun akstur og verkfæragjald. Einnig bendir V á að 35% virðisaukaskattur hafi verið dreginn frá vinnulið tjónamatsins en skv. endurgreiðslureglum virðisaukaskatts geti eigendur íbúðarhúsnæðis sótt um 35% endurgreiðslu af greiddum virðisaukaskatti vegna endurbóta á íbúðarhúsnæði.

Hins vegar segir V einnig að einhverjir annmarkar séu á tjónamatinu og telji V því að félagið eigi að greiða bætur þessu til viðbótar til M. Þannig hafi orðið innsláttarvilla við færslu tímagjalds pípara og sá liður hækki því um 37.464 kr., auk þess fellst félagið á að greiða 27.280 kr. vegna aksturs pípulagningamanns og rafvirkja. Þessu til viðbótar hafi í gögnum M komið fram tjón á vaskaskáp sem ekki hafi verið sýnilegt við sjónskoðun skoðunarmanns og samþykki V að griða 57.750 kr. vegna endurnýjunar á skápnunum og vinnu við að setja hann upp. Samtals séu þetta 122.494 kr. sem V sé tilbúið til að greiða til M eftir að málskot var sent til nefndarinnar.

V telur ekki forsendur til að greiða frekari kostnað sem M hefur lagt fram gögn vegna og vísar til þess m.a. að M hafi hafnað því að gera grein fyrir ætluðu tjóni sínu á fundi með starfsmönnum V, háum tóxtum þeirra sem unnið hafi verið auk þess sem gerð sé grein fyrir ýmsum verkliðum þannig að fleiri aðilar virðist hafa unnið sama verk. Einnig telur V að ekki sé sýnt að þeir allir þeir aðilar sem gert hafi M reikning vegna tjónsins hafi haft fagþekkingu til að vinna þau verk og í öðrum tilvikum hafi verkfræðingur verið fenginn til að vinna verk á sínum taxa frá Reykjavík ásamt ferðakostnaði þegar unnt hafi verið að fá iðnaðarmenn á Austurlandi til að vinna þau fyrir lægri fjárhæð.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýst að öllu leyti um umfang tjóns M en samþykki liggur fyrir af hálfu V um að greiða bætur vegna tjónsins úr fasteignatryggingu M og hafa þær verið greiddar upp að 856.864 kr.

Af váttryggingarskilmálum V má ráða, sbr. gr. 7.3 að ef unnt er að gera við það sem skemmist vegna tjóns, þannig að ástand húseignar verði svipað og fyrir tjón og viðgerð borgar sig, geti V annað hvort greitt áætlaðan viðgerðarkostnað til M eða látið gera við húseign á kostnað V. V fékk aðila til að gera mat á tjóninu og greiddi bætur til M á grundvelli þess mats. Hins vegar opnuðu starfsmenn V á það síðar að M gæti komið á framfæri gögnum um viðbótarkostnað vegna tjónsins í samskiptum við M á meðan á viðgerð stóð.

Í 12. gr. b. í lögum um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 segir að váttryggingafélag skuli sjá til þess að tjónþoli fái fullnægjandi upplýsingar um bótarétt sinn og sundurliðun á því hvernig bætur til hans eru ákveðnar. Þessa skyldu ber V og af gögnum málsins má ráða að ekki hafi verið skýr samskipti milli V og M um hvernig bætur til M yrðu ákveðnar endanlega með því að starfsmenn V opnuðu, eins og áður segir, á það að frekari bótagreiðslur myndu eiga sér stað umfram tjónamat. Verður að ætla að það hafi skapað M væntingar um frekari bótagreiðslur án þess að V hafi gætt að skyldum sínum vegna þessa ákvæðis með nægilega skýrum hætti.

V hefur síðan með afstöðu sinni til nefndarinnar samþykkt að greiða 122.494 kr. til M til viðbótar þeim 856.864 kr. sem áður voru greiddar til M á grundvelli tjónamats. Nefndin lítur svo á að ekki sé ágreiningur af hálfu V um þá viðbótargreiðslu.

Hins vegar er til þess að líta að sönnunarbyrði um umfang tjóns hvílir almennt á þeim sem verður fyrir tjóni skv. almennum sönnunarreglum. Það þýðir að M ber sönnunarbyrði um að tjón M hafi ekki verið bætt að fullu, en ætla verður af váttryggingarskilmálum að M eigi rétt á fullum bótum fyrir fjártjón sitt skv. 35. gr. fyrrnefndra laga um váttryggingarsamninga.

Eina matið sem liggur fyrir um hverjar fullar bætur fyrir fjártjón geti verið vegna þess sem tjóns sem M varð fyrir er tjónamat skoðunarmanns V og tilboð V um greiðslu viðbótarbóta til M. M hefur ekki lagt fram sérstakt mat á tjóninu heldur lagt fram reikninga fyrir kostnaði sem M greiddi vegna viðgerða. Sá kostnaður er ekki sjálfkrafa grundvöllur þess að um fullar bætur fyrir fjártjón sé að ræða í skilningi 35. gr. laga um váttryggingarsamninga. Það hugtak lýtur reglum skaðabótaréttar, en þær reglur taka m.a. mið af tjónstakmörkunarskyldu tjónþola og því hvers má vænta almennt að kostnaður sé við viðgerð vegna tjóna. Slíkt mat liggur ekki fyrir af hálfu M og verður M að bera hallann af sönnunarskorti þar um.

Verður því ekki fallist á að M eigi rétt á frekari bótagreiðslum til viðbótar fá V en þeim 122.494 kr. sem V féllst á að greiða eftir að M skaut máli þessu til nefndarinnar.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr fasteignatryggingu sinni hjá V sem nemur 122.494 kr. vegna tjóns á húseign sinni hinn 1. mars 2024.

Reykjavík, 8. október 2024.
rafræn undirskrift

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir